

žalovaný bol, či bol hladový alebo po jedle a v akom duševnom rozpoložení sa nachádzal. Ďalej bude treba zistiť, v ktorej dobe jednotlivé trestné činy, pre ktoré bol odsúdený, páchal, ako sa pri páchaní týchto trestných činov choval, čo pri tom hovoril a robil. Konečne treba uviesť, ktorú časť znaleckého dobrozdania a z ktorých dôvodov súd prijíma pri posúdení pričetnosti obžalovaného v dobe páchania trestných činov.

Ponevác najvyšší súd sám tieto skutočnosti v dôsledku zásady odst. 3 § 33 por. nov. zistiť nemôže a bez zistenia uvedeného skutkového podkladu nie je možné preskúmať vinu obžalovaného po subjektívnej stránke, najmä vedomie obžalovaného o obsahu a dosahu trestných činov, postupoval najvyšší súd z úradnej povinnosti podľa odst. 1 § 35 por. nov. a uložil vrchnému súdu, aby znovu vo veci jednal a rozhodol.

Rozhodnutia Najv. spr. súdu.

Ustanovení § 36 zák. čl. XXXVIII/1868 o osvobození osob v tomto predpisu uvedených od placení zvláštní školní daně (přirážky), vybírané podle § 35 cit. zák. článku, pozbylo účinnosti ustanovením § 4 zákona č. 77/1927 ve znění zákona č. 169/1930. — Důvody uvedeny jsou v nálezu Boh. A. 10.882/1933 Nelze však opačný názor podepřítí ani tím, že snad předpis § 36 zák. čl. XXXVIII/1868 byl zachován v platnosti ustanovením druhé věty zákona č. 77/1927. Předpis tento má totiž — na rozdíl od § 4 zákona č. 77/1927, který stanoví způsob, jak jest opatřiti příspěvky obce na úhradu schodku školního rozpočtu — na myslí nositele povinnosti vydržovati národní školy, nikoli tedy poplatníky obce. (Nález z 20. II. 1936, č. 10.685/36.)

Pravomoc vládního komisaře, ustanoveného podle § 28 zákona č. 243/1922 k dočasné správě obecních (městských) záležitostí na Podkarpatské Rusi, nerovná se úplně pravomocí obecního (městského) zastupitelstva a je omezena jen na záležitosti běžné. — Podle § 28 zák. č. 243/1922, jimž bylo nahrazeno ustanovení § 34 vládn. nař. č. 171/23 Sb. (§§ 1. a 2. zák. č. 62/25 Sb.), má župan (nyní podle § 5. odst. 1. org. zák. č. 125/27 Sb. zemský úřad) právo rozpustiti zastupitelstvo, v kterémžto případě učiní současně opatření o dočasné správě obecních (městských) záležitostí. Z principu samosprávy obcí i ze znění cit. § 28 »opatření o dočasnej správě obecných (městských) záležitostí« dlužno souditi, že pravomoc vládního nařízení jest omezena jen na běžné záležitosti, a že nad tyto meze může vládní komisař předsebráti nejvýše jen ještě takové akty, které jsou do té míry neodkladné, že by jejich odsunutím vzešla podstatná škoda. Takto pojímá rozsah pravomocí obecního gerenta nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře na podkladě ustanovení českých a moravských obecních zřízení, majících v podstatě stejné znění jako cit. předpis § 28 (srov. Boh. 9211/31, 1069/21 1129/22 a j.). I kdyby se pak za to mělo, že cit. předpis § 28 jest jen normou kompetenční, již na věcném obsahu ustanovení § 61. zák. čl. XXII/1886 nebylo nic změněno, dospělo by se k stejnému závěru, neboť tento předpis mluví také jen o »prozatímní správě záležitostí«. (Nález z 20. II. 1936, č. 10.683/36.)

Ustanovení § 243, odst. 4. živn. zákona (č. 259/1924) opravňuje zemský úřad zcela nezávisle na předpisu § 73 téhož zákona, aby — dozvěli se o nedostatku nějaké zákonné náležitosti při udělení živnostenského oprávnění nižší stolicí — zakročil z moci úřední a zjednal stav zákona odpovídající. — Může tedy zemský úřad zrušiti živnostenský list, který byl okresním úřadem vydán, ačkoli zákonné předpoklady nebyly splněny. (Nález z 25. II. 1936, č. 10.698/36.)

Podle § 91 stavebního statutu býv. župy Spišské nesmějí býti hnojové jámy zřízeny od obytných budov nikdy v menší vzdálenosti než 2 m, kdežto od sousedního pozemku mohou býti zřízeny ve vzdálenosti menší než 2 m jen tehdy, jestliže majitel sousedního pozemku s tím souhlasí. — (Nález z 28. II. 1936, č. 20.224/35.)

Změně regulačního plánu obce Trnavy nepřekáží majetková dispozice s pozemky, jež leží v území regulovaném, byť i tato dispozice se stala v důvěře v regulační plán, platný v době zmíněných dispozic. — Regulační plán je pouze směrnicí pro budoucí stavební vývoj obce. Změnitelnosti této směrnice, jež ovšem je závazná do té doby, nežli k její změně řádným způsobem dojde, nemůže brániti majetková dispozice s pozemky, jež leží v území, jehož se regulace týká, byť i tato dispozice se stala v důvěře v regulační plán v době zmíněných dispozic platný. — (Nález z 28. II. 1936, č. 11.057/36.)

Poměr mezi majitelem půdy, jemuž se dostalo povolení pěstovati tabák, a osobami, jež při pěstování tabáku jsou činny (tabáčníky), nemusí býti vždy poměrem služebním, pracovním. — Poměr mezi tím, kdo má povolení tabák pěstovati, a osobami, které konají práce s tím spojené, může býti různý podle obsahu konkrétní smlouvy mezi těmito stranami uzavřené. Může býti poměrem služebním, společenským, nebo snad i poměrem jiným. Rozhodným bude vždy jen obsah smlouvy. Je-li poměr ten podle obsahu smlouvy poměrem služebním (pracovním), pak ovšem dopadají na něj ustanovení zák. čl. XXIX/1900, jež je normou, upravující blíže poměr tabákových zahradníků (tabáčníků) tenkrát, jestli mezi stranami vznikl poměr pracovně-služební. Takový poměr ovšem zákon ten (arg. § 1.) prohlašuje za poměr robotnický. Ale z toho ještě nelze dovozovati, že by každý poměr vzniklý úmluvou mezi majitelem půdy, jemuž dostalo se povolení tabák pěstovati, a mezi osobami, jež při pěstování tom jsou podle oné úmluvy činny, byl poměrem služebním, pracovním. Onen zákonný článek má za předmět právě jen úpravu služebního poměru a nelze proto z něho dovozovati, že by každý poměr zmíněných osob (tabáčníků) byl poměrem služebním, pracovním. Toho zmíněný zákonný článek nevyšlovi a nemůže proto z obsahu jeho býti nic dovozováno pro povahu konkrétních poměrů zmíněných osob. Úmluvou může poměr osob při pěstění tabáku činných k tomu, kdo má oprávnění tabák pěstovati, býti postaven na jinou basi, než kterou cit. zákonný článek za normální považuje a ze které vychází. — (Nález z 28. II. 1936, č. 11.726/34.)

Zásadné rozhodnutia Najv. spr. súdu.

Finančné.

Clo. Vzorek zboží, který má strana připojiti ku písemné stížnosti proti vyclení podle odst. 6 § 231 prov. nař. č. 168/1927 Sb. k celnímu zákonu, nelze odmítnouti z jediného důvodu, že nebyl odebrán hned při vyclení (nález č. 12.438/36).

Daň činžová. Lesní hajné, kteří dávají dělníkům návod ku práci, nelze považovati za zemědělské dělníky ve smyslu §. 144 odst. 3 zákona o přímých daních (nález č. 12.488/36).

Poplatky. Movité jmění pensijního fondu spořitelny, který nemá povahy samostatné právnické osoby, není osvobozeno od poplatkového ekvivalentu podle § 169 odst. 4 zák. č. 26/1929 Sb. o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách (nález č. 11.099/36).

dto. Ustanovení § 2 lit. k) vlád. nař. č. 403/1920 Sb., pokud stanoví, že, děje-li se převod služebnosti užívání nebo požívání věci nemovitě úplatným právním jednáním, podrobena je toto toliko poplatku podle stupnice II. z hodnoty dotčených služebností, není kryto zákonem (nález č. 11.210/36).

dto. Prodala-li obec státu budovu, kterou opatřila pro umístění okresního úřadu (§ 1 zákona č. 126/1920 Sb. ve znění zákona č. 125/1927 Sb.), nepřísluší jí pro tento převod osobní osvobození od poplatku podle sazební položky 44/75 lit. b) popl. zák. (nález č. 10.807/36).